

Till bords under kyrkomusikfesten i Åbo.

Kyrkomusikfesten i Åbo – en fin musikfest!

Bästa kolleger och körsångare runt vårt stift. För 12 år sedan blev jag vald till förbundsdirigent och har skött uppdraget sedan dess. ”Med ålderns rätt” har jag nu meddelat, att jag inte längre ställer mig till förfogande. Den gamla styrelsen organiserade bl.a. under de senaste 7 åren det uppdrag som den fått, nämligen Kyrkomusikfesten.

Festen kunde, på fjärde försöket, äntligen gå av stapeln enbart genom att huvudevenemanget blev en tvåspråkig högmässa. Detta innebar samarbete med den finska domkyrkoförsamlingen i Åbo. Detta gagnade oss rent organisatoriskt eftersom

kantorssituationen i Åbo svenska församling var skör utan en enda kantor på heltidsarbete under hösten. Tvåspråkigheten innebar även en stor uppslutning från församlingborna till högmässan, det blev en mäktig psalmsång med många hundra i bänkarna. Media i Åbo tog fasta på renässansmusiken och festen fick ovanligt mycket uppmärksamhet. Vi fick även körsångare från de finska leden med.

Jag vill tacka alla körmänkor ute i våra församlingar; det har varit en ära att få jobba med er. Det blev sist och slutligen många varv av kretsövningar runt om i stiftet.

Jag vill här passa på att komma med några tankar, som vägbäst för den nya styrelsen, men också till alla andra medlemmar i förbundet. Vi har, genom vårt språk och våra traditioner, en lite annan synvinkel på vad som händer och sker inom musikkulturen än vad man kanske har i det övriga Finland. Våra körer har sjungit Palestrina, Praetorius och Schütz i hundra år, bl.a. tack vare Gustav Petterssons pionjärbete. I gamla kyrkan i Helsingfors spelades Palestrina också på orgel redan då! Kyrkomusikfesten i Åbo i oktober blev alltså en länk i en lång och stolt tradition.

Vi ska inte sätta vårt ljus under skäppan: den talkoanda som är grunden för vår verksamhet, har uppmärksammats både av vårt profana systerförbund, Finlands svenska sång- och musikförbund och av kyrkomusikorganisationer på finskt håll och ute i övriga Norden. Den här talkoandan gör vi klokt i att hålla levande. Vi gör också klokt i att värna om de samarbeten som vi på senare tid utvecklat med både FSSMF och finskspråkiga kyrkomusikorganisationer som förlaget Yhteiskustannus. Vi har all orsak att också i fortsättningen med stolthet framhålla och informera om vår verksamhet och kommande kyrkomusikfester. Så främjar vi både en levande tvåspråkighet och en god växelverkan mellan det kyrkliga och det profana musiklivet på finlandssvenskt håll.

Inom Borgå stift har vi många blomstrande Kör för alla-grupper. Den tacksamhet och glädje dessa sångare visat över att tas på allvar och inkluderas i våra led är överväldigande. Vi ska inte heller känna oss främmande för gränsöverskridande inom musiken. Något av det roligaste under mina år som förbundsdirigent var samarbetet mellan symfonisk orkester och rockband på festen i Ekenäs 2015. Både i Ekenäs och i Åbo bjöd vi in en stor grupp studerande att medverka med hedersuppdrag. Deras feedback från dessa evenemang har varit väldigt positiv. Vi ska ta vara på våra studeranden – den nya kyrkomusikergenerationen – oberoende av modersmål.

Det talas enligt mig alltför lite om kyrkans största grupp av lekmän, körsångarna. Men kanske också vi kantorer själva ofta är alltför försiktiga? En hel del körsångare avstod från att delta i Åbo-festen eftersom

Konsert med renässansmusik i Åbo domkyrka.

deras församlingar inte hade gått in för att understöda deras deltagande. Till exempel en annan församling understödde dock samma år många av sina församlingsmedlemmars deltagande i till exempel Höstdagarna, Kyrkodagarna och Snoan-retreater. Hur har man då resonerat? Är vi kyrkomusiker alltför försiktiga utanför de egna leden att hålla fram den otroligt hän-givna frivilliginsatsen som otaliga körsångare bidragit med, många av dem under flera decennier? Delar vi ut 20-årsförtjänsttecknen under en körövning så att bara de invigda ser det, eller gör vi det inför hela församlingen, så att sångarnas insatser får den synlighet de förtjänar?

I det här sammanhanget vill jag påminna om vikten av både information och kommunikation; den sistnämnda går ju åt båda hållen. Det är det här som varit förbundets tanke med att publicera Körbladet i tidningen Resonans. I stort sett hela Svenskfinlands musikfält har fått en helt annan insyn i förbundets verksamhet än vad man skulle ha fått utan den här mediasatsningen.

Men Körbladet har förstas också förmedlats särskilt per e-post till alla kantorer i stiftet samt till de

av våra medlemmar som önskat få Körbladet personligen. Det är vi kantorer som främst ansvarar för att se till att inte bara Körbladet, utan all viktig information, går fram till alla våra sångare. Det är vi som ska påminna dem om förbundets hemsida och hjälpa dem att hitta den.

Vi ska inte ta oss rätten att bestämma vad våra sångare är intresserade av eller vilken information som är relevant för dem. Inte spelar vi ju heller enbart de brudmarscher som vi själva gillar mest utan strävar till att uppfylla brudparens behov och önskemål. Ingen kyrkomusikfest som någonsin ordnats, har haft en repertoar som vi alla gillat lika mycket. Ändå har vi – fest efter fest – samfällt gått in för att uppmuntra våra sångare att öva in den utsedda repertoaren även då den kanske inte legat närmast våra egna preferenser.

Att jobba hårt tillsammans med sångarna är att ta dem på allvar och respektera deras ambition att lära sig, men också deras behov av att få mötas i större sammanhang i kyrkomusikens tecken. Alla känner vi ju oss stolta och får stärkt självförtroende när vi lär oss goda vanor, lär oss följa nya slags instruktioner och känner att vi utvecklas, både som dirigenter och i körledet. För oss kantorer är det här ett arbete som aldrig tar slut. Men när vi tillsammans når fram till ett fint slutresultat får vi sådan geist och nya krafter som inspirerar oss att ta itu med ständigt nya projekt, gång på gång.

Jag önskar den nya styrelsen och alla körer i stiftet lycka, välgång, stora musikanslag, mycket sångarglädje och god hälsa.

Text: Nina Kronlund,
förbundsdirigent